

in materia? quod si accidentia subiectentur in toto composite, debet inferri, quod fiat resolutio usque ad materiam primam, quod si subiectentur in materia prima, non fiet resolutio usque ad materiam primam; at illi volunt, ethi accidentia subiectentur in materia prima; quia tamen materia prima mediante forma substantiali illa sustentat, id est ad deperditionem formae debere quoque accidentia omnia desperdi.

Vt vero totam difficultatem plenius indagemus, argumenta pro utraque opinione contraria proponemus, & solvemus. Demum iudicium feremus.

CLYPEVS PRIMVS.

Probatur, quod fiat resolutio usque ad materiam primam.

Num. 12.
Ponitur de
cim ratione
quod fiat re
solutio usque
ad materiam
primam.
Prob. primis.

Secundis.

Tertii.

Quartis.

Quintis.

Sextis.

Sepimus.

Septimus.

tum substantiale; sed in omni opinione accidentem supponit substantiam, ergo compositem accidentale supponit compositem substantiale, unde in infero: sed ex quantitate remanente, & ex materia prima fieret compositem accidentale, ergo deberet supponere prius se compositem substantiale; materia autem prima non est aliquod compositem substantiale.

Nom. Nullum corruptibile potest perpetuari; nisi fieret resolutio usque ad materiam primam, aliquid corruptibile posset perpetuari, scilicet qualitas, aut qualitas illa, que remaneret eadem numero in genito, & corruptio, rursus enim remanere potest in alio genito, & sic semper.

Diximus. Destructio actu primo destruitur & actus secundus, sed forma substantialis habet per modum actus primi respectu accidentium; accidentia vero habent per modum actus secundi, ergo delectio composite, seu forma substantialis destruntur, seu remanent omnia accidentia, & sic fit resolutio usque ad materiam primam.

CLYPEVS SECUNDVS.

Probatur, quod non fiat resolutio usque ad materiam primam.

Primo ex iudicio sensuum; nam eandem numerico cicatricem in homine viuo, & mortuo videmus; potest eadem tactua eundem numerico calorem percipit in cadavere hominis recentem mortui, quem percipiebat in homine viuo. Deinde à quoniam produceretur de novo illa cicatrix à quoniam etiam ille diuersus calor; deinde id nos dicere compellit nulla necessitas.

Secondo: Nisi aliqua accidentia remanent in materia, tam bene materia remaneret indeterminata ad illam formam, que debet introduci, quam ad alias omnes, & hoc eidens est; quia materia determinata ad hanc portio, quam ad illam formam per accidentia conuenientia ipsi forma introducenda; at secundum oppositam opinionem nulla remanent accidentia forma introducenda conuenientia; ergo materia prima remaneret indeterminata ad formam introducendam; tam enim esset disposita ad formam aliis, quam ad formam hominis, aut equi, licet agens intendere producere equum.

Tertio: Non destruerit accidentis, nisi per suum contrarium; aut ad destructionem sui subiecti; sed v.g. quantitas non habet contrarium, subiectumque in materia, que non destruitur, ergo remanet quantitas etiam delecto composite. Confirmatur: Dum ignis v.g. aquam conuertit in suam naturam, calor non educitur de forma aqua, vt patet, ergo de materia aqua, & per consequens subiectatur in ea: non igitur perit perteunte forma aqua.

Quarto: Est auctoritas Aristotelis dicens elementum symbolum faciliter conuertit in aliud elementum symbolum, quam in dissymbolata, sed participans diuersas omnino qualitates v.g. ignis, & aer sunt elementa symbola; at vero ignis respectu aqua, & aer respectu terra sunt elementa dissymbola: rationem autem dat Aristoteles de illa facilitate mutatione, ed quod in symbolis elementis non mutentur omnes qualitates, at in dissymbolis mutantur, ergo saltem

Num. 13.
Additio
quatuorde
cim ratione
probante,
quod non fiat
resolutio usque
ad materiam
primam.
Prima.

Secunda.

Q. 2

dum